

Ти знов мені наснишся

Андрій Малишко

Ти знов мені наспишся як і вчора,—
В хустині красній милі нагідки,
У посмішці любов і непокора,
І трепет губ, коханих навіки.

Та я вже буду десь далеко, далше.
Як мрій твоїх незбагнена краса,
Гримучий поїзд, поле перегнавши,
Наздожене вечірні небеса.

А в полі, полі позолоть прозора,
Шипшина квітне, яряться гудки.
Ти, може, тут проходила учора?
У посмішці любов і непокора,
В хустині красній милі нагідки...